

Nález Rozhodčí a smírčí rady
sp.zn. 2/2015
(anonymizované znění)

Toto je anonymizované znění nálezu sp.zn. 2/2015 vydaného v řízení před Rozhodčí a smírčí radou Junáka působící jako rozhodčí komise spolku podle ust. § 265 a nn. zák. 89/2012 Sb., občanského zákoníku a podle čl. 150 Stanov Junáka - českého skauta, z.s.

_____informativní stručný popis řízení a nálezu: _____

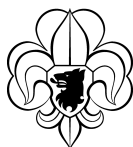
Navrhovatel se žalobou podanou k RSRJ jako rozhodčí komisi spolku domáhal vydání nálezu, že odpůrci (5 osob) se svým otevřeným dopisem zaslaným delegátům sněmu organizační jednotky dopustili celkem 12 jednotlivých výroků, které jsou (tvrdí navrhovatel) nepravdivé resp. zavádějící, a proto poškozovat čest navrhovatele, čímž odpůrci měli porušit 4. bod skautského zákona, a proto že odpůrcům má být nálezem RSRJ uložena (mj.) povinnost se za to navrhovateli veřejně omluvit.

RSRJ v nálezu řešila zejména právní otázky, zda otevřeným dopisem publikovaná kritika může být zásahem do cti kritizované osoby, zda (faktografická, skutková) pravdivost resp. nepravdivost kritiky zakládá vždy zásah do cti kritizované osoby, zda přijatelná míra kritiky je odlišná v případě kritiky osob veřejně působících a zda za veřejně působící osobu má být považován sněmem volený činovník organizační jednotky Junáka, a to případě, kdy dochází ke střetu práva žalobce na ochranu cti na jedné straně a zároveň o (konkurující) právo navrhovatelů a (spolkové) veřejnosti na ochranu svobodné diskuze o veřejných otázkách správy spolku (čínovnické demokracie).

RSRJ po neúspěšném pokusu o smír provedla o podané žalobě řízení, ve kterém se zabývala všemi jednotlivými spornými vyjádřeními z předmětného dopisu odpůrců, a v případě všech 12 (resp. 36) dílčích nároků uplatněných žalobou shledala, že žaloba není po právu a proto RSRJ žalobu zamítla v celém rozsahu.

Stručný popis řízení a stručné odůvodnění jsou obsaženy v bodech [1] až [10] odůvodnění nálezu.

(anonymizované úplné znění nálezu následuje)

**Rozhodčí a smírčí rada
spolku Junák – český skaut, z. s.**

v plénu svých členů ve složení Mgr. Petr Pavlok, RNDr. Tomáš Řehák, Mgr. Jiří Kubala, Doc. Ing. Jan Stejskal, Ph.D., JUDr. Lucie Procházková, Ph.D., jako rozhodčí komise spolku Junák – český skaut, z. s., sídlem Senovážné náměstí č.ev. 977/24, Nové Město, 110 00 Praha, IČO 00409430, podle ust. § 265 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, vynesla tento

N Á L E Z
ze dne 4. 11. 2018

jímž o návrhu (žalobě)

navrhovatele: **AB**, 1978

proti

odpůrcům: 1) **CD**, 1982
2) **EF**, 1981
3) **GH**, 1979
4) **IJ**, 1978
5) **KL**, 1980

ve věci 'otevřeného dopisu ze dne dd. mm. rrrr '

rozhodla takto :

I. Návrh navrhovatele, ohledně tvrzení uvedených v otevřeném dopise odpůrců ze dne dd. mm. rrrr, a to tvrzení těchto

- (a) "jednání rady je komplikováno osobními útoky" ,
- (b) "materiály k jednání jsou předkládány na poslední chvíli" ,
- (c) "rozsah agendy kraje oproti minulému vedení výrazně narostl, bohužel ne z titulu zjevné potřeby angažování KRJ v daných věcech" ,
- (d) "na jednáních KRJ občas zazní nepravdy nebo je snaha situaci zamlžit a zneprůhlednit - např. informace o tom, že pro rozdělení dotace se použije její stav v rozhodný den dd.mm.rrrr, která zazněla na KRJ v lednu, není pravdivá" ,
- (e) "dále je v zápisu z KRJ dd. mm. rrrr uvedeno, že členové KRJ byli seznámeni s metodikou výpočtu ceny v místě M (což byl požadavek ORJ N), což se ale nestalo - rada už tou dobou nebyla usnášeníschopná a členové KRJ jednoznačnou metodiku výpočtu ceny dosud nemají"
- (f) "s argumentací, že KRJ nemá peníze (víme, kolik na konci roku peněz k rozdělení zůstalo, tedy se jednalo už v tomto případě o zjevnou nepravdu) jednostranně, aniž by byla brána ORJ N jako partner došlo k retroaktivnímu změně podmínek a ORJ N byla takto potrestána jednáním KRJ z pozice síly za použití zavádějících argumentů a nesystémovým obejitím pravidel ve smluvní záležitosti" ,
- (g) "zatěžující úkoly, které nevedou k žádnému výsledku – typicky několik diskuzí o prioritách kraje, příprava plánů kraje, úkoly projednat tato témata v ORJ apod. - peníze na priority se potom rozdělily bez jakékoli vazby na zvolené priority" ,

- (h) "mezi další příklad patří úkol zadat základní kolo SZ do skautlSu do dd. mm. rrrr" ,
- (i) "tendence k centralizaci moci - vedení KRJ se snaží zasahovat a ovlivňovat věci, které nemusí a 'zvyšovat tak svůj význam' (slova předsedy z posledního jednání, kdy takto odůvodnil vyšší podíl prostředků rozdělovaných přímo KRJ v rámci dotační vyhlášky)" ,
- (j) "příkladem tendence vedení KRJ k centralizaci moci je požadavek příkazující okresům vytvořit jejich vlastní dotační vyhlášky" ,
- (k) "zvyšování částky z dotací na priority kraje jsou snahou vedení kraje zvětšovat množství věcí, které kontroluje a ovládá" ,
- (l) "necitlivým ovlivněním ORJ pořádané ČZ je snahou vedení kraje zvětšovat množství věcí, které kontroluje a ovládá" ,

aby Rozhodčí a smírčí rada rozhodla nálezem, že se určuje, že tvrzení uvedená výše pod písmenem (a), (d), (e), (i), (j), (k), (l) jsou nepravdivá, že tvrzení uvedená výše pod písmenem (b), (c), (f), (h) jsou zavádějící, že tvrzení uvedená výše pod písmenem (g) je částečně nepravdivé a částečně zavádějící,
se zamítá.

II. Návrh navrhovatele, aby Rozhodčí a smírčí rada rozhodla nálezem, že tvrzení odpůrců uvedená výše v bodu I. výroku tohoto nálezu pod písmenem (a) až (l) zasahují do osobnostních práv navrhovatele a poškozují jeho čest a dobré jméno, a dále že odpůrci uvedením těchto tvrzení porušili povinnost zakotvenou v čl. 8 Stanov spolku Junák - český skaut, z. s., a to konkrétně 1. bod skautského zákona znějící *Skaut je pravdomluvný* a 4. bod skautského zákona znějící *Skaut je přítelem všech lidí dobré vůle a bratrem každého skauta* ,
se zamítá.

III. Návrh navrhovatele, aby Rozhodčí a smírčí rada rozhodla nálezem, že odpůrci jsou povinni zdržet se dalšího uvádění a šíření tvrzení, uvedených v bodu I. výroku tohoto nálezu pod písmenem (a) až (l), a dále že odpůrci jsou povinni omluvit se za tato tvrzení, uvedená v bodu I. výroku tohoto nálezu, a to písemnou omluvou, jejíž text bude zaslán navrhovateli, a dále bude uveden v zápise z nejbližšího jednání rady Junáka - českého skauta, kraje L, z.s., a dále bude rozeslán všem delegátům posledního mimořádného (zasedání) sněmu Junáka - českého skauta, kraje L, z.s., a dále bude zveřejněn nejméně po dobu 2 měsíců na internetových stránkách kraje
se zamítá.

O d ů v o d n ě n í :

Hlavní stručné body odůvodnění:

[1] Navrhovatel jako člen spolku učinil podání k Rozhodčí a smírčí radě (RSRJ), ve kterém tvrdil, že odpůrci jako členové spolku společně sepsali a zveřejnili tzv. otevřený dopis ze dne dd. mm. rrrr (dále jen "otevřený dopis"), který poté doručili resp. zveřejnili vůči dalším členům spolku, a to delegátům sněmu (pobočného) spolku Junák - český skaut, kraj L, z.s., přičemž tento dopis obsahuje negativní hodnocení činnosti navrhovatele při jeho předsedání radě spolku. Navrhovatel v podání tvrdil, že v tomto otevřeném dopise se odpůrci dopustili řady konkrétních prohlášení (viz výrok I. nálezu), které podle navrhovatele jsou nepravdivá a/nebo zavádějící, čímž měli porušit bod 1. a 4. skautského zákona zakotveného v čl. 8 Stanov, a poškodit čest a dobré jméno navrhovatele. Navrhovatel proto navrhoval, aby RSRJ nálezem nepravdivost předmětných výroků a jimi způsobené porušení práv navrhovatele určila a uložila odpůrcům se navrhovateli omluvit a omluvu publikovat širšímu okruhu osob (viz výrok III. nálezu).

[2] RSRJ se nejprve pokusila dosáhnout mezi stranami smíru, avšak bez úspěchu. RSRJ proto dále přistoupila k projednání návrhu v řízení sporném, a to v řízení jako rozhodčí komise spolku podle ust. § 265 a násl. zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen "OZ").

[3] Projednáním věci se mezi stranami podařilo odstranit spor ohledně části prohlášení uvedených v otevřeném dopise v tom směru, že ohledně některých částí prohlášení, zejména v jejich faktické (faktografické) složce, si strany vyjasnily, že není sporu.

[4] Mezi stranami zůstal spor zejména ohledně té složky (části) prohlášení v otevřeném dopise, jež spočívala nikoliv ve faktické stránce ale v osobním hodnocení jednání navrhovatele, a to ze strany odpůrců negativním, kdežto navrhovatel tutéž svou činnost hodnotí jako neutrální či pozitivní.

[5] Právní názor RSRJ je v této otázce souladný se závěry rozhodovací praxe soudů v podobných případech, že zásah do osobnostních práv, do cti a dobrého jména, lze způsobit nejen vyjádřeními nepravdivými, ale i vyjádřeními pravdivým. Otázka (ne)pravdivosti vyjádření nezakládá újmu na právech nutně - záleží i na dalších okolnostech případu. Zásahem do osobnostních práv navrhovatele by nebyla jakákoliv nepravdivá vyjádření, ale taková, která by navrhovateli připisovala nepravdivě jednání jednoznačně a *objektivně* odsouzeníhodné, např. spáchání deliktu apod. Vyjádření spočívající v *subjektivním* resp. hodnotícím soudu bez *objektivní faktografické* složky, je pak třeba posuzovat odlišně a za zásah do osobnostních práv je považovat jen v případě, že jde ostrou kritiku situaci neadekvátní či jiný nedůvodně hrubý útok.

[6] V průběhu řízení před RSRJ bylo zjištěno, že o *faktografické* části jednotlivých prohlášení ve skutečnosti mezi stranami není spor, a dále /zároveň/ že podstata vyjádření nespočívala v tom, že by navrhovateli připisovala jednání *objektivně* odsouzeníhodné. Vyjádření odpůrců spočívala především v kritickém hodnocení přístupu navrhovatele k vedení junáckého kraje, tedy šlo ze strany odpůrců o *toliko hodnotící soud, kritiku*, přičemž kritiku odvíjejí ze *subjektivního* odlišného přesvědčení o tom, co je při správě junáckého kraje vhodné, adekvátní, legitimní (naopak nevinila odpůrce z jednání nelegálního resp. jinak objektivně špatného).

[7] RSRJ vychází dále z týchž premis, na kterých dlouhodobě setrvávají v analogických situacích veřejného života ve své rozhodovací praxi obecné soudy a Ústavní soud. A to jednak z konceptu, že dochází-li ke střetu různých práv, je třeba za z hlediska spravedlnosti rovnovážný stav považovat stav, ve kterém jsou práva uplatněna proporcionálně. A dále že právo na ochranu osobnosti je třeba vyvažovat právem ostatních členů společnosti na svobodnou veřejnou diskuzi o záležitostech správy veřejných věcí, včetně práva se o takovou diskuzi zasazovat. Proto osoby veřejně činné, zejména politici či veřejní činitelé, musí akceptovat větší míru veřejné kritiky než jiní občané, přičemž zvláštní ochrana náleží svobodě slova a názoru v rámci demokratické diskuze o správě veřejných věcí (viz např. nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1511/13 a další v něm citované, viz podrobné odůvodnění níže).

[8] Proto pokud vyjádření odpůrců v otevřeném dopise bylo učiněno formou otevřeného dopisu delegátům sněmu, tedy demokratického orgánu spolku, povolaného hodnotit působení volených činovníků za uplynulé období, určovat strategické směry rozvoje spolku pro další období a volit členy výkonného orgánu spolku, přičemž vyjádření spočívalo v (kritickém) hodnocení přístupů vedoucího představitele spolku (junáckého kraje), je třeba to považovat za situaci v podstatných rysech obdobnou situaci např. předvolební kampaně a s volbami spojené veřejné diskuze.

[9] RSRJ tedy uzavřela, že odpůrcům náleželo právo se o takovou diskuzi zasazovat, když toto jejich právo vyplývá z povahy spolku jako činovnícké demokracie, jak je zakotveno ve Stanovách spolku (čl. 21 a 38 Stanov), resp. i z práva člena spolku podávat návrhy, připomínky a stížnosti (čl. 18 Stanov). Střetává-li se pak právo navrhovatele na ochranu osobnosti a právo odpůrců na svobodu slova a názoru ve veřejné diskuzi, je třeba za stav po právu a ochrany hodný považovat takový stav, ve kterém jsou taková protichůdná práva uplatněna proporcionálně.

[10] Po odstranění některých složek sporu - pokud jde o ryze faktické aspekty otevřeného dopisu - pak zbývající sporné aspekty otevřeného dopisu, tedy kritické hodnocení působení navrhovatele jako voleného vrcholného představitele spolku ve vztahu k "voličstvu" resp. spolkové veřejnosti, jež otevřeným dopisem odpůrci prezentovali, RSRJ shledala takové, že ještě nevybočuje z limitů přijatelné kritiky v daném kontextu spolkového života. RSRJ proto návrh (žalobu) navrhovatele zamítla.

Podrobné odůvodnění:

Podání navrhovatele

[11] Navrhovatel podal k RSRJ podání datované dd.mm.rrrr, označené jako "Podnět k šetření RSRJ Junáka". V tomto podání navrhovatel v šesti řádcích konstatuje, že odpůrci jsou autory otevřeného dopisu (ze dne dd. mm. rrrr), a že tento má směřovat proti navrhovateli.

[12] RSRJ po prozkoumání podání došla k závěru, že podnět nejspíše byl zamýšlen jako formální krok k odstranění sporu, který zde podle navrhovatele je.

[13] RSRJ pak poučila obsáhle navrhovatele, že z podání není zřejmé, čeho se navrhovatel domáhá a které případné působnosti RSRJ jako spolkového orgánu se dovolává, a spolu s poučením vyzvala navrhovatele k doplnění podání, když takto podání nebylo vůbec projednatelné. Navrhovatel opakovaně požádal o prodloužení lhůty k doplnění podání, a to z vážnějších důvodů, které RSRJ akceptovala a opakovaně lhůtu k doplnění prodloužila. Navrhovatel následně doplnil své prvotní podání doplňujícím podáním datovaným dd.mm.rrrr označeným "doplnění a upřesnění podnětu - návrhu na zahájení řízení před RSRJ podle čl. 4.1.3". Toto podání již obsahovalo zevrubná skutková tvrzení, jejich právní hodnocení z hlediska práva a vnitřního práva spolku (ve smyslu čl. 50 Stanov spolku) a též vyjádření toho, co navrhovatel požaduje. RSRJ toto podání shledala projednatelným, neboť definovalo spornou věc, která je způsobilá představovat předmět sporného řízení před RSRJ.

Působnost RSRJ a procesní rámec

[14] RSRJ se nejprve zabývala otázkou, zda je dána její působnost (pravomoc) rozhodovat takový spor a podle jakých procesních pravidel může resp. musí postupovat. RSRJ svou působnost (pravomoc) ve vztahu k věci shledala takto:

[15] Podle ustanovení OZ (ust. § 265 a násl.) a podle zákona 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení (dále jen "ZRŘ"), je rozhodování sporů vycházejících ze spolkové samosprávy svěřeno do působnosti rozhodčí komise spolku v rozsahu stanoveném stanovami spolku.

[16] Podle ustanovení čl. (150) Stanov spolku Junák - český skaut, z. s. (dále jen "Stanovy") Rozhodčí a smírčí rada vykonává působnost a pravomoc rozhodčí komise spolku ve smyslu ustanovení § 265 občanského zákoníku a dalších zákonů upravujících postavení rozhodčí komise spolku. Přitom podle čl. (151) Stanov Rozhodčí a smírčí rada rozhoduje jako rozhodčí komise spolku veškeré spory, jejichž stranou je Junák, organizační jednotka nebo člen, jde-li o věc, kterou zákon svěřuje nebo dovoluje svěřit rozhodčí komisi spolku. V těchto případech spory, které Junák, organizační jednotka nebo člen by jinak předkládal k projednání a rozhodnutí soudu, předloží k projednání a rozhodnutí Rozhodčí a smírčí radě.

[17] RSRJ shledala z navrhovatelova podání (po jeho doplnění), že jeho předmětem je spor občanskoprávní, přičemž jednoznačně jde o spor vycházející ze spolkové samosprávy, když navrhovatel i odpůrci jsou členy spolku, spor je ohledně jednání členů spolku, a které bylo aktivitou vyjadřující (ať po právu či jemu navzdory) postavení člena spolku, v podstatných rozměrech bylo prvkem diskuze delegátů sněmu spolku a delegátům sněmu jako členům (činníkům) spolku byl předmětný otevřený dopis adresován, přičemž podle navrhovatele takové jednání porušovalo povinnosti člena spolku podle Stanov a jim odpovídající práva navrhovatele ze Stanov. Skutečnost, že navrhovatel i odpůrci jsou členy spolku, a to dokonce jeho činníky, delegáty sněmu spolku, RSRJ ověřila podle seznamu členů spolku a podle zápisu a prezenční listiny sněmu spolku.

[18] Na základě těchto ustanovení a skutečností dospěla RSRJ k tomu, že je dána její působnost (pravomoc) projednat spor a rozhodnout jej.

[19] Pokud jde o pravidla řízení před RSRJ, podléhá toto řízení příslušným ustanovením zákona o rozhodčím řízení ("ZRŘ"). Podle ustanovení § 30 ZRŘ platí, že nestanoví-li zákon jinak, užijí se na řízení před rozhodci, tedy i před RSRJ jako rozhodčí komisí spolku, přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

[20] Dále se řízení, vzhledem k tomu, že jde o řízení mezi členy spolku, řídí i pravidly Stanov a podle Stanov přijatého vnitřního předpisu, tj. Řádu Rozhodčí a smírčí rady Junáka (dále též "Řád RSRJ"). Vzhledem k tomu, že Řád RSRJ byl v posledním znění přijat před účinností občanského zákoníku a novely ZRŘ, a nakonec i platnými Stanovami, kterými se (významně nově) upravuje postavení RSRJ jako rozhodčí komise spolku, bylo v souladu se zásadami *lex superior derogat legi inferiori* a *lex posterior derogat legi priori*, třeba ustanovení Řádu RSRJ použít pouze potud, pokud neodporují výše uvedeným předpisům, resp. jsou vyložitelná souladně s nimi.

Smírčí fáze

[21] Po obsahové stránce posoudila RSRJ podání, a shledala, že podání vyjadřuje procesní vůli, již se definuje spor, a zároveň explicitní žádost, aby RSRJ se pokusila mezi stranami dosáhnout v tak definovaném sporu smíru. Podle ustanovení čl. (156) Stanov má RSRJ usilovat o to, aby každý spor byl řešen smírně. Mezi obecné principy právní v civilních sporech patří možnost uzavírat smíry, přičemž podle ust. § 24 ZRŘ (a obdobně dle o.s.ř.) je úkolem rozhodců resp. RSRJ se o vyřešení sporu smírem pokusit.

[22] Proto předseda RSRJ pověřil člena RSRJ Jiřího Kubalu (čl. 4.1.3 a čl. 4.1.1 Řádu RSRJ), aby se pokusil dosáhnout mezi stranami smíru. V rámci pokusu o smír pověřený člen seznámil vzájemně strany s jejich stanoviska a doporučil jim uzavřít smír. Strany ke smíru nepřistoupily.

Sporné řízení - příprava a zahájení jednání

[23] Vzhledem k tomu, že podle stanovisek stran se smír ukázal sotva dosažitelný, svolala RSRJ strany k jednání (ústnímu) k projednání sporu.

[24] Místo sporu stanovila RSRJ do sídla spolku na adrese Praha 1, Senovážné náměstí 24. Pokud jde o stanovení místa sporu, určila jej RSRJ, když strany místo sporu nedohodly, přičemž RSRJ považovala sídlo spolku za místo, ke kterému mají všechny strany (všichni účastníci) neutrální vztah resp. vztah daný členstvím ve spolku, a které také z hlediska ekonomiky sporu je dobře dostupné stranám i členům RSRJ a spolek zde disponuje vhodnými prostory. Sídlo spolku tak je místem sporu ve smyslu ust. § 17 ZRŘ.

[25] RSRJ stanovila den a místo ústního jednání a posléze, k žádosti některých účastníků, podle RSRJ důvodné, stanovila nový termín jednání na den dd.mm.rrrr, přičemž místo tohoto jednání - aniž by se to dotklo stanoveného místa sporu - určila z důvodu časových možností účastníků a členů RSRJ v ten konkrétní den ve městě P ve Skautském domě.

[26] Před zahájením jednání ještě znovu RSRJ učinila pokus o smír a prostřednictvím svého místopředsedy Tomáše Řeháka, aby se ještě pokusil strany dovést ke smíru. Poté, co jej strany vyloučily, dotázala se RSRJ navrhovatele, zda trvá na projednání návrhu v řízení o sporu. To navrhovatel potvrdil.

[27] RSRJ poté prohlásila za zahájené řízení o sporu vymezeném návrhem (vč. doplnění návrhu) na zahájení, který učinil navrhovatel.

[28] RSRJ dále posoudila některé časové aspekty případu. Jednak RSRJ došla k závěru, že případné promlčení navrhovatelových práv podle ust. §§ 647 - 648 OZ neběželo od podání návrhu dne dd.mm.rrrr, případně nejpozději od podání doplnění návrhu dne dd.mm.rrrr ("věřitel v promlčecí lhůtě uplatnil u příslušného orgánu"), po dobu dokud do dne ukončení jednání o smíru (kdy účastníci ve smyslu cit. zák. "výslovně odmítli v jednání pokračovat"), tedy i dne zahájení sporného řízení.

[29] Z hlediska (případně aplikovatelné) lhůty pro rozhodnutí rozhodčí komise spolku, vychází RSRJ ze skutečnosti, že vlastní sporné řízení před RSRJ bylo zahájeno až dnem ukončení jednání o smíru a prohlášením navrhovatele, že žádá o projednání návrhu jako sporu ve sporném řízení. Přitom i případný v úvahu připadající výklad, že sporné řízení bylo zahájeno již podáním návrhu navrhovatele, by vedl k fakticky stejnému výsledku, když smírčí řízení resp. jednání o smíru by bylo třeba považovat za překážku řízení stávící běh lhůt ve smyslu o.s.ř., resp. v hmotněprávní rovině podle ustanovení §§ 647 -648 a § 654 odst. 2 OZ, podle něž je běh i prekluzivních lhůt zastaven po dobu jednání o smíru.

[30] Žádná ze stran promlčení (či snad prekluzi) nenamítala.

[31] RSRJ při zahájení řízení ověřila totožnost stran, konstatovala, že před zahájením jednání ověřila skutečnost, že v rozhodné době strany resp. všichni účastníci byli a dosud jsou členy spolku.

[32] Dále RSRJ - když neurčila k projednání věci senát RSRJ, jak by připouštěl, nikoliv však vyžadoval, čl. 159 Stanov, o věci vedla řízení a rozhodla v plénu všech členů RSRJ, zvolených podle čl. 82 Stanov valným sněmem Junáka, ve složení uvedeném v záhlaví tohoto nálezu.

Žádný z členů RSRJ neprohlásil, že by mu byla znám důvod podjatosti ani jiný důvod, pro nějž by byl z projednávání věci vyloučen.

Jednání se konalo před všemi členy RSRJ za jejich stálé přítomnosti. Rovněž jednání byly účastny strany a po celou jeho dobu byli přítomni jak navrhovatel, tak i všichni odpůrci.

[33] RSRJ při zahájení řízení nejdříve strany pečlivě poučila mj. o povaze řízení před RSRJ, uvedla důvody zakládající působnost (pravomoc) RSRJ k projednání věci, poučila strany resp. účastníky o hmotném právu, z něž bude při posuzování věci vycházet, jímž je jak platné právo podle právních předpisů, tak dále vnitřní právo tvořené Stanovami a dalšími předpisy vnitrospolkového práva, které podle Stanov zakládají práva a povinnosti mezi spolkem a jeho členy.

Dále RSRJ poučila strany o procesních předpisech a pravidlech, jimiž se řízení bude řídit, kterými jsou zejména ZRR, Stanovy, Řád RSRJ a o.s.ř., a dále vysvětlila povahu řízení, včetně skutečnosti, že nález RSRJ je vykonatelný a má i další účinky obdobně, jako by šlo o řízení resp. rozsudek před soudem.

Dále RSRJ poučila strany o rámcovém průběhu řízení a plánovaném průběhu ústního jednání, a o jejich hlavních procesních povinnostech a procesních právech, mj. jiné o tom, že navrhovatel má povinnost tvrzení a nese důkazní břemeno, v čem spočívá možnost resp. povinnost obrany odpůrců, o právu na právní pomoc, aj., jakož i o povinnosti veškerá tvrzení, procesní stanoviska a návrhy důkazů učinit nejpozději před rozhodnutím RSRJ ve věci. Strany to vzaly na vědomí bez dotazů a bez námitek.

Strany po poučení a k dotazu RSRJ uvedly, že nenamítají ničeho proti složení RSRJ ani podjatost žádného člena RSRJ, a dále že byly včas vyrozuměny o dnešním jednání, jehož jsou připraveny se zúčastnit.

Projednání věci při ústním jednání

Stanoviska stran

[34] Navrhovatel v úvodu jednání k výzvě předsedajícího přednesl svůj návrh (dále též jen "návrh" nebo "žaloba"), shodně jak byl písemně podán a doplněn. Dále navrhovatel obsáhle popsal situaci předcházející sepsání otevřeného dopisu, uvedl především,

- že v té době byl předsedou rady spolku tedy statutárním a výkonným orgánem spolku (tj. pobočného spolku Junák - český skaut, kraj L, z.s.; dále též jen "spolek"),
- že otevřený dopis byl sepsán resp. rozeslán v době, kdy se schylovalo ke svolání mimořádného sněmu (nejvyšší orgán spolku), přičemž odpůrci jako signatáři otevřeného dopisu byli z většiny osobami, které svolání mimořádného sněmu iniciovaly,
- že otevřený dopis měl souvislost s jeho osobou (navrhovatele), neboť jeho podstatou byla kritika činnosti rady spolku, jíž navrhovatel byl předsedou a hlavním představitelem
- že otevřený dopis, který navrhovatel dostal emailovou zprávou, navrhovatel zařadil do materiálů rozesílaných členům rady spolku a rozhodl, že má být projednán i na nejbližším jednání rady spolku.

[35] Odpůrci se poté vyjádřili, a to všichni shodně, že s návrhem nesouhlasí a navrhují jeho zamítnutí. Zejména zdůraznili, že otevřený dopis byl kritikou, ke které vedly mnoho měsíců trvající spory zejména na půdě rady spolku, že dopis je míněn jako kritika, ale je formulován důsledně slušně a věcně a vyzývá k jednání o změně kritizovaných způsobů činnosti spolku resp. jeho rady a že jej zamýšleli a považují za adekvátní projev demokratické diskuze ve spolku.

Tvrzení a důkazy

[36] Po přednesu stran RSRJ vymezila skutečnosti, které jsou podstatné pro rozhodnutí případu, a podle přednesů a písemných podání sdělila stranám, která skutková tvrzení bude třeba posoudit a prokázat, s tím, že část z nich bude při jednání třeba vyjasnit.

Poté přistoupila k dokazování, a to podle jednotlivých skutkových okolností resp. tvrzení:

[37] **i) Identifikace "otevřeného dopisu"** (žalobní návrh - bod I.,II.) - K této otázce byl proveden důkaz "otevřeným dopisem" datovaným dd.mm.rrrr, přičemž navrhovatel potvrdil, že jde o předmětný otevřený dopis, o němž je spor veden, a odpůrci potvrdili totožnost znění a své autorství, vyjasnili, že autory jsou jednak odpůrci 1), 2), 3) a 4) (jak uvedeni v záhlaví tohoto nálezu), jejichž podpis je v textu otevřeného dopisu uveden, ale dále i odpůrce 5), který se ke svému autorství při ústním jednání přihlásil.

Strany rovněž potvrdily, resp. z důkazu vyplynulo, že citace prohlášení z otevřeného dopisu, která navrhovatel v jeho žalobním návrhu uvádí (a která je uvedena v bodu I výroku tohoto nálezu), skutečně jsou ve znění otevřeného dopisu uvedena.

RSRJ provedla důkaz čtením otevřeného dopisu ze dne dd.mm.rrrr

RSRJ identitu otevřeného dopisu a jeho znění považuje za nespornou skutečnost.

[38] **ii) Autorství "otevřeného dopisu"** (žalobní návrh - bod I.,II.) - K této otázce: všichni odpůrci k dotazu RSRJ potvrdili, že se považují za autory, a to v osobním smyslu, tedy že otevřený dopis sepsali bez ohledu na to, zda jim to ukládalo rozhodnutí pobočných spolků (středisek), jichž byli odpůrci představiteli.

RSRJ autorství odpůrců ve vztahu k otevřenému dopisu považuje za nespornou skutečnost.

[39] **iii) Publikace "otevřeného dopisu"** (žalobní návrh - bod I.,II.) - K této otázce: Mezi stranami učiněno nesporným, podle jejich prohlášení při jednání, že otevřený dopis byl poslán odpůrci nejprve navrhovateli jako email, a to dne dd.mm.rrrr, kdy jej i navrhovatel obdržel, a dále že byl ze strany odpůrců zaslán pouze členům rady spolku.

RSRJ provedla důkaz zprávou elektronické pošty ze dne dd.mm.rrrr související se zasláním otevřeného dopisu, a dále dopisem předsedy KRJ (rady spolku) „AB“ (navrhovatel) delegátům sněmu, a dále emailovou zprávou ze dne dd.mm.rrrr (rozeslání tzv. otevřeného dopisu delegátům) zasláné bratrem „KL“.

RSRJ neprovedla pro nadbytečnost důkaz pozvánkou na zasedání sněmu pro VRJ, náčelní a náčelníka, když takový důkaz by již jen potvrzoval zjištěnou skutečnost, že sněm byl svolán.

RSRJ považuje za nespornou (a nadto z většiny i prokázanou) skutečnost, že otevřený dopis byl poslán odpůrci nejprve navrhovateli jako email, a to dne dd.mm.rrrr, kdy jej i navrhovatel obdržel, a dále že byl ze strany odpůrců zaslán členům rady spolku.

[40] **iv) Publikace pozvánky na zasedání sněmu spolku** (žalobní návrh - bod I.,II.) - K této otázce: K dotazu RSRJ navrhovatel konstatuje, že poslal delegátům sněmu spolku, jehož zasedání bylo určeno na dd.mm.rrrr, pozvánku, a to emailem dne dd.mm.rrrr, a dále že součástí pozvánky bylo (formou přílohy - resp. odkazu na web) znění otevřeného dopisu odpůrců (a dále vyjádření navrhovatele k otevřenému dopisu). Odpůrci konstatovali, že v komunikaci s delegáty sněmu otevřený dopis delegátům prezentovali.

RSRJ provedla důkaz čtením emailu z dd.mm.rrrr a souvisejícího emailu z dd.mm.rrrr, jak založený ve spise, kde se výše popsání potvrzuje, strany pravost nespороvaly.

RSRJ považuje za prokázanou skutečnost, že dd.mm.rrrr navrhovatel otevřený dopis doručil spolu s pozvánkou na zasedání sněmu delegátům sněmu, a dále za nesporné, že podstatné části delegátů sněmu byl veřejný dopis sdělen i ze strany odpůrců.

[41] **v)** Dále RSRJ přistoupila k vyjasnění a dokazování skutkových tvrzení ohledně jednotlivých vyjádření, jež navrhovatel označil za příčinu sporu v žalobním návrhu (žalobní návrh - bod III.), a to:

[42] **(a) Otázka, zda je nepravdivý výrok, že "jednání rady je komplikováno osobními útoky"** (žaloba bod III-a) - K této otázce po projednání se stranami obě strany připustily, že jde o soud hodnotící, který prakticky nemá faktickou složku.

RSRJ nepřistoupila k provedení důkazů navrhovaných navrhovatelem, a to výslechem účastníků, zápisy z jednání krajské rady ani navrženým výslechem svědků bratra OP a dalších (pěti), neboť takové rozsáhlé dokazování by nemohlo prokázat, zda "jednání rady bylo komplikováno osobními útoky", ale pouze to, jak ti či oni subjektivně vnímali kulturu jednání.

RSRJ vychází z toho, že tvrzení navrhovatele, že "jednání rady je komplikováno osobními útoky" nemá skutkovou složku a nejde o tvrzení, ani o skutečnost prokázanou.

[43] **(b) Otázka, zda je zavádějící výrok, že "materiály k jednání jsou předkládány na poslední chvíli"** (žaloba bod III-b) - K této otázce po projednání se stranami obě strany připustily, že jde z části o otázku faktickou a z části o otázku hodnotícího soudu.

Strany se vyjádřily k přehledu termínů zasedání rady spolku a souhlasně prohlašují, že přehled uváděný navrhovatelem v návrhu je po faktické stránce pravdivý, to jest že souhlasí termíny jednání a termíny rozeslání materiálů, jak uvedeny v žalobním návrhu, a dále strany shodně potvrdily, že termín podle jednacích vyhlášky rady pro rozeslání materiálů byl 6 dnů předem.

RSRJ důkaz výsledkem svědkyně QR pro nadbytečnost neprovedla.

RSRJ vzala za nesporné tyto skutečnosti, tj. kdy byla zasedání rady spolku a kdy byly rozeslány materiály k nim, a že ve dvou případech (zasedání dd.mm.rrrr a dd.mm.rrrr) byly materiály poslány opožděně oproti pravidlu jednací vyhlášky.

RSRJ vychází dále z toho, že tvrzení odpůrců v otevřeném dopise, že "materiály k jednání jsou předkládány na poslední chvíli" a tedy i tvrzení navrhovatele, že tento výrok je nepravdivý, má jen nepodstatnou skutkovou složku, resp. skutkovou složku bez přímého vztahu k podstatě vyjádření. Mezi stranami je spor pouze o to, zda termíny rozesílání materiálů - tj. někdy ve lhůtě podle jednací vyhlášky a někdy těsně po jejím uplynutí, je vhodné či nikoliv a v tomto hodnotícím se soudu se strany rozcházejí.

[44] **(c) Otázka, zda je zavádějící výrok, že "rozsah agendy kraje oproti minulému vedení výrazně narostl, bohužel ne z titulu zjevné potřeby angažování KRJ v daných věcech"** (žaloba bod III-c) : K této otázce po projednání obě strany připustily, že jde o soud ryze hodnotící, který prakticky nemá faktickou složku, když co je či není 'zjevně potřebné', je ve většině situací a i v předmětném kontextu zcela subjektivní.

RSRJ nepřistoupila k provedení důkazů, neboť navrhovatel konkrétní důkazy nenavrhl.

RSRJ vychází z toho, že předmětné vyjádření odpůrců a tedy i tvrzení navrhovatele, že toto vyjádření je nepravdivé, nemá skutkovou složku a nejde o tvrzení, ani o skutečnost prokázanou. Jde o pouze hodnotící soud a strany se v hodnocení rozcházejí.

[45] **(d) Otázka, zda je nepravdivý výrok, že "na jednáních KRJ [tj. rady spolku] občas zazní nepravdy nebo je snaha situaci zamlžit a zneprůhlednit - např. informace o tom, že pro rozdělení dotace se použije její stav v rozhodný den dd.mm.rrrr, která zazněla na KRJ v lednu, není pravdivá"** (žaloba bod III-d) - (pozn.: "KRJ" je zkratka za "krajská rada Junáka", čímž se míní rada spolku) - K této otázce po podrobném projednání strany shodně konstatovaly, že druhá část tvrzení, tj. příklad ohledně stanovení způsobu rozdělení dotace, je nejednoznačná, když mezi stranami není spor o hrubý způsob dělení dotace podřízeným organizačním jednotkám, ale pokud jde o jemné detaily, obě strany připustily, že výklad může být různý.

RSRJ nepřistoupila k provedení navržených důkazů, a to dotační vyhláškou kraje č. 1/20xx ze dne dd.mm.rrrr (vyhláška kraje je vnitřní předpis spolku vydaný radou spolku podle Stanov) a výsledkem svědka ST (hospodářský zpravodaj hlavního spolku), neboť mezi stranami není sporu o znění vyhlášky, ale o to, co zaznělo na zasedání rady, což z obsahu vyhlášky (navíc nesporného) nelze zjistit, a ani ze svědectví svědka ST, který dle sdělení navrhovatele je navrhován ku svědectví jen aby potvrdil obsah vyhlášky, nikoliv dění na radě, při němž nebyl přítomen; jiné důkazy k této věci strany nenavrhl.

RSRJ vychází z toho, že tvrzení, že jednání na radě není nepravdivé, navrhovatel neprokázal, zároveň neprokázali ani odpůrci, že by jednání na radě bylo "nepravdivé či usilující o zamlžení", tím méně že by takové jednání bylo odůvodnitelně připsatelné navrhovateli.

RSRJ vychází dále z toho, že nebylo prokázáno, že by ohledně dělení dotace bylo na radě jednáno či komunikováno ze strany kohokoliv ani pravdivě ale ani nepravdivě, resp. ani že by tato otázka byla předmětem jednání rady (zda se mimo radu mezi někým odehrála komunikace na to téma a jaká, není v souzené věci podstatné). Mezi stranami zůstává spor v globálním hodnocení kultury komunikace v radě, nicméně jde o pouze hodnotící soud, když ojedinělý příklad z otevřeného dopisu takové hodnocení jen ilustruje v drobné části.

[46] **(e) Otázka, zda je nepravdivý výrok, že "dále je v zápisu z KRJ dd.mm.rrrr uvedeno, že členové KRJ byli seznámeni s metodikou výpočtu ceny v místě M (což byl požadavek ORJ N), což se ale nestalo - rada už tou dobou nebyla usnášeníschopná a členové KRJ jednoznačnou metodiku výpočtu ceny dosud nemají"** (žaloba bod III-e) - K této otázce strany vysvětlily svá stanoviska, zejména navrhovatel konstatuje, že "maticový výpočet ceny" je chráněné know-how, které nemohlo být v úplnosti zveřejněno, což odpůrci hodnotí jako nikoliv transparentní postup.

Z víceméně souladných vyjádření stran při jednání dále vyplynulo, že k seznámení některých členů rady spolku s vybranými údaji o tvorbě cen za užití nemovitosti M došlo pouze z části ohledně některých prvků vztahujících se k tvorbě ceny, v ostatních prvcích nikoliv, a to jen ve vztahu k přítomným členům rady spolku, nikoliv už vůči nepřítomným, přičemž rada už tou dobou nebyla usnášeníschopná. Skutečnost, že se tak stalo nikoliv na ještě zasedání-schopném jednání rady nezpochybňuje ani jedna strana sporu.

[47] Předmětem sporu tedy zůstává hodnocení, zda prokázaná skutečnost odpovídá zápisu, že "členové KRJ byli seznámeni s metodikou výpočtu ceny v místě M", což je tvrzení, které odpůrci považují za nepravdivé a ilustračně jím dokládají svůj výrok, že "na jednáních KRJ občas zazní nepravdy nebo je snaha situaci zamlžit a zneprůhlednit". RSRJ konstatuje, že text zápisu je v tomto neurčitý, neboť neobsahuje kvantifikaci, ze které by bylo zřejmé, zda informováni byli všichni členové rady, nebo jen jejich

většina, nebo jen menšina. Rovněž neposkytuje vodítko, zda se jednalo o informaci vyčerpávající, nebo jen neúplnou. Je tedy zřejmé, že různé osoby mohly pravdivost zápisu ve vztahu ke skutečnosti posuzovat různě. Přitom je důležité, že odpůrci výrok v zápise nehodnotí jako lživý, tedy úmyslně nepravdivý - v otevřeném dopise k tomu výslovně uvádějí: "*ať už šlo (...) o omyl, úmysl nebo jen naprosté nedorozumění, vnímáme to jako vážný problém*".

RSRJ provedla důkazy: Rozhodnutí předsedy KRJ o způsobu využívání a cenové politice pro skautskou základnu v místě M ze dne dd.mm.rrrr, smlouva o nabytí vlastnictví objektu v M od FDM ze dne dd.mm.rrrr, zápis z jednání KRJ dne dd.mm.rrrr. RSRJ nepřistoupila k provedení důkazu výsledkem svědkyně QR a dalších členů rady spolku, pro nadbytečnost.

RSRJ vychází dále z toho, že i v tomto případě se jedná v podstatné složce o hodnotící soud a strany se v hodnocení rozcházejí; v dílčí části jde též o ilustrující výrok skutkový, jehož nepravdivost však RSRJ neshledala. RSRJ dále, po uvážení dalšího (výše uvedeného, v žalobě nezmiňného) kontextu napadeného vyjádření v rámci příslušné pasáže textu otevřeného dopisu, neshledala, že by výrok v otevřeném dopise připisoval žalobci jednání objektivně špatné či nelegální.

[48] **(f) Otázka, zda je zavádějící výrok, že "s argumentací, že KRJ nemá peníze (víme, kolik na konci roku peněz k rozdělení zůstalo, tedy se jednalo už v tomto případě o zjevnou nepravdu), KRJ jednostranně, aniž by byla brána ORJ N jako partner, došlo k retroaktivnímu změnění podmínek a ORJ N byla takto potrestána jednáním KRJ z pozice síly za použití zavádějících argumentů a nesystémovým obejítím pravidel ve smluvní záležitosti"** (žaloba bod III-f) - K této otázce strany, po vysvětlení RSRJ k obsahu spolkově-právní úpravy postavení pobočných spolků podle Stanov, strany dospěly k shodě, že ve smyslu Stanov je legální, aby nadřízený pobočný spolek uložil povinnost podřízenému pobočnému spolku i mimo rámec "tržních" smluvních vztahů, přičemž je však otázkou legitimacy a tedy i možného rozdílného hodnocení, zda to v určité situaci je či není v politické rovině a vztaheno k účelu spolku adekvátní.

Po tomto vyjasnění strany dospěly k tomu, že mezi nimi není žádného sporu ohledně faktické stránky věci, kdy obě strany shodně tvrdí, že spolek rozhodl řídicím aktem podle Stanov, a naopak neřešil finanční plnění v souvislosti s užíváním prostor formou dvoustranného tržně vyjednaného smluvního vztahu. Mezi stranami zůstal spor pouze v rovině hodnocení postupu spolku, zda tento postup byl či nebyl adekvátní.

RSRJ nepřistoupila k provedení důkazu zápisem z jednání KRJ ze dne dd.mm.rrrr bod 7 Rozpočet, Usnesení č. xx.yy.zz, neboť takový zápis by mohl prokázat pouze faktickou stránku věci, tedy jak spolek rozhodl vůči ORJ N, která však mezi stranami není sporná; naopak otázku spornou, jak takový postup spolku hodnotit, by navržený důkaz nemohl prokázat.

RSRJ vychází dále z toho, že mezi stranami není sporu o faktickou stránku, tedy že spolek rozhodnutím v souladu se Stanovami uložil povinnost ohledně využití nemovitosti pobočnému spolku Junák - český skaut, okres N, z.s., tedy právo využití nesjednal smluvně, tedy v této části otevřený dopis popisuje fakta v souladu se skutečností. Mezi stranami zůstává rozpor v hodnocení, zda postup byl legitimní.

[49] **(g) Otázka, zda je nepravdivý či zavádějící výrok: "zatěžující úkoly, které nevedou k žádnému výsledku – typicky několik diskuzí o prioritách kraje, příprava plánů kraje, úkoly projednat tato témata v ORJ apod. - peníze na priority se potom rozdělily bez jakékoli vazby na zvolené priority"** (žaloba bod III-g) - K této otázce strany vysvětlily svá stanoviska, z nichž nakonec vychází shodné stanovisko k faktické stránce, že v předmětné situaci peníze byly spolkem rozděleny podle příslušné vyhlášky a to specifickým postupem (rozhodnutím předsedy rady spolku) bez zohlednění priorit.

RSRJ provedla navržený důkaz, tj. zápisu z jednání KRJ dd.mm.rrrr, bod Rozdělení dotační rezervy, kterým se však pouze potvrdil (mezi stranami nesporný) faktický průběh "dělení peněz".

RSRJ vychází dále z toho, že postup rozdělení peněz byl v souladu s vyhláškou, tedy byl z hlediska vyhlášky legální. Mezi stranami je spor o hodnocení tohoto postupu, tedy zda byl postup i legitimní a vhodný. Tvrzení z otevřeného dopisu, že jednání o prioritách, je zatěžujícím úkolem resp. že jednání rady je ztěžováno neúčelnými úkoly, nicméně zůstává v rovině jen hodnotícího soudu.

[50] **(h) Otázka, zda je zavádějící výrok, že "mezi další příklad patří úkol zadat základní kolo SZ do [informačního systému] skautIS do dd.mm.rrrr."** (žaloba bod III-h) - K této otázce strany vysvětlily svá stanoviska, kdy jsou ve shodě o faktické stránce, tj. že tato povinnost, ač daná rozhodnutím hlavního spolku, byla na radě znovu opakována jako úkol podřízených pobočných spolků. Strany zůstaly ve sporu o to, zda takové zopakování úkolu je zbytečné resp. zatěžující.

RSRJ nepřistoupila k provedení navrženého důkazu, tj. výsledkem navrhovatele, neboť je zřejmé, že takový výsledek by nepřinesl nic jiného, než opakování navrhovatelových tvrzení, o nichž však není sporu; naopak otázku spornou, jak takový postup spolku hodnotit, by navrhovaný důkaz nemohl prokázat.

RSRJ vychází dále z toho, že předmětný výrok má jen nepodstatnou skutkovou složku, resp. skutkovou složku bez přímého vztahu k podstatě vyjádření, jde o pouze hodnotící soud a strany se v hodnocení rozcházejí.

[51] **(i) Otázka, zda je nepravdivý výrok, že "tendence k centralizaci moci - vedení KRJ se snaží zasahovat a ovlivňovat věci, které nemusí a 'zvyšovat tak svůj význam' (slova předsedy z posledního jednání, kdy takto odůvodnil vyšší podíl prostředků rozdělovaných přímo KRJ v rámci dotační vyhlášky)"** (žaloba bod III-i) - K této otázce strany vysvětlily svá stanoviska, kde - po poučení o relevantních ustanoveních Stanov ze strany RSRJ - dospívají ke shodnému závěru, že výrok je jen hodnocením politiky spolku, zda je či není legitimní.

Důkazy nebyly navrženy, neboť jde - z hlediska navrhovatele o negativní skutečnost. RSRJ však ani nerozhodla o uložení důkazního břemene odpůrcům, neboť předmětný výrok nemá žádnou skutkovou složku a tedy není co prokazovat.

RSRJ vychází dále z toho, že předmětný výrok nemá skutkovou složku a nejde o tvrzení, jde o pouze hodnotící soud a strany se v hodnocení rozcházejí.

[52] **(j) Otázka, zda je nepravdivý výrok, že "příkladem tendence vedení KRJ k centralizaci moci je požadavek příkazující okresům vytvořit jejich vlastní dotační vyhlášky"** (žaloba bod III-j) - K této otázce strany vysvětlily svá stanoviska, kdy mezi stranami se ukázalo nesporná faktická stránka, tedy že spolek uložil podřízeným pobočným spolkům povinnost vydat vyhlášky o nakládání s finančními dotačními prostředky, mezi stranami je pouze spor o to, zda je uložení takové povinnosti vhodné či nikoliv.

RSRJ nepřistoupila k provedení navržených důkazů, dotační vyhlášky ze dne dd.mm.rrrr č.1/20xx, bod 2.3., a zápisu z KRJ dne dd.mm.rrrr, neboť mezi stranami není sporu o jejich existenci ani obsahu.

RSRJ vychází dále z toho, že mezi stranami není spor o skutkovou stránku věci ale pouze o hodnocení této skutečnosti a strany se v soudu rozcházejí.

[53] **(k) Otázka, zda je nepravdivý výrok, že "zvyšování částky z dotací na priority kraje jsou snahou vedení kraje zvětšovat množství věcí, které kontroluje a ovládá"** (žaloba bod III-k) - K této otázce strany vysvětlily svá stanoviska, kdy navrhovatel potvrzuje faktickou stránku věci v tom, že skutečně spolek rozhodl o zvyšování částky dotací na priority kraje (spolku). Mezi stranami zůstal pouze spor o to, zda je uložení taková politika spolku je vhodná či nikoliv.

RSRJ nepřistoupila k provedení navržených důkazů, dotační vyhlášky ze dne dd.mm.rrrr č.1/20xx, bod 2.3., a zápisu z KRJ dne dd.mm.rrrr, neboť mezi stranami není sporu o jejich existenci ani obsahu.

RSRJ vychází dále z toho, že mezi stranami není spor o skutkovou stránku věci ale pouze o hodnocení této skutečnosti a strany se v soudu rozcházejí.

[54] **(l) Otázka, zda je nepravdivý výrok, že "necitlivým ovlivněním ORJ pořádané ČZ je snahou vedení kraje zvětšovat množství věcí, které kontroluje a ovládá"** (žaloba bod III-l) - K této otázce strany vysvětlily svá stanoviska, a to navrhovatel, že pouze upozornil ORJ N (podřízený pobočný spolek), že tento postupuje v rozporu s nadřazeným předpisem, naopak odpůrce „CD“ konstatuje, že ohledně nejasné otázky vyžádal (coby zodpovědný činovník podřízeného pobočného spolku) v souladu s tímto předpisem o výklad nejasného ustanovení zpravodajku Výkonné rady hlavního spolku a následně postupoval v souladu s obdrženým výkladem, tedy v souladu s příslušným předpisem. Strany jsou ve shodě o faktickém průběhu události.

RSRJ nepřistoupila k provedení navržených důkazů, dokumentací ČK ORJ Q, výsledkem svědkyně – zpravodajky VRJ pro vzdělávání UV, emailovou korespondencí ze dne dd.mm.rrrr mezi CD a UV, neboť těmito důkazy by byla pouze prokazována faktická stránka věci, o níž však není spor.

RSRJ vychází dále z toho, že ze strany spolku došlo k upozornění podřízeného pobočného spolku Junák - český skaut, okres N, z.s. na (údajně) porušení nadřazeného předpisu, což mezi stranami není sporné. Sporné zůstává hodnocení, zda takové upozornění bylo ze strany spolku učiněno z hlediska komunikační kultury vhodné či nikoliv.

Uzavření dokazování a závěrečné návrhy stran

[55] RSRJ po vyjasnění shora uvedených skutkových otázek a provedení uvedených důkazů a po krátké poradě členů RSRJ seznámila strany s předběžným náhledem RSRJ na případ a s předpokladem o dalším průběhu jednání a řízení.

Poté strany vyzvala, aby učinily případná další tvrzení, případně návrhy důkazů, pokud je považují za potřebná. Když strany prohlásily, že již nemají dalších tvrzení ani návrhů důkazů, prohlásila RSRJ dokazovaná za skončené a vyzvala strany k přednesu závěrečných návrhů.

[56] Navrhovatel v závěrečném návrhu odkázal na žalobní návrh a proběhlé řízení, navrhnul, aby RSRJ vyhověla žalobnímu návrhu.

Odpůrci v závěrečném návrhu odkázali na svá dosavadní procesní stanoviska, zejména zhodnotili proběhlé řízení tak, že prakticky nic z žalobních tvrzení podle jejich názoru nebylo prokázáno, že jejich zájmem nebylo konflikt eskalovat, nýbrž toliko dosáhnout nápravy podle jejich názoru nesprávného fungování spolku, že navrhovateli nevznikla žádná faktická újma, přičemž navrhovatel měl možnost názorům vyjádřeným v otevřeném dopise oponovat, mj. tím, že by svůj opačný názor či vysvětlení přednesl delegátům předmětného sněmu, a že se jednalo o adekvátní kritiku v rámci diskuze delegátů nadcházejícího sněmu.

Právní hodnocení Rozhodčí a smírčí rady

[57] Navrhovatel svým žalobním návrhem navrhoval, aby RSRJ svým nálezem rozhodla (kumulativně) třemi způsoby, a to

1) že vyjádření odpůrců uvedená v otevřeném dopise z dd.mm.rrrr (citovaná ve výroku I. tohoto nálezu) jsou jednak nepravdivá resp. zavádějící, a dále

2) že tato vyjádření představují nepřiměřený zásah do právního postavení navrhovatele, a zasahují osobnostních práv navrhovatele a poškozují jeho čest a dobré jméno, a zároveň že tím odpůrci (k újmě navrhovatelově) porušili povinnost zakotvenou v čl. 8 Stanov spolku Junák - český skaut, a to 1. a 4. bod skautského zákona, a konečně

3) že odpůrci jsou povinni se takových vyjádření nadále zdržet a že jsou povinni se navrhovateli omluvit omluvou, jež má být zaslána určenému širšímu okruhu členů spolku.

[58] RSRJ se tedy vzhledem k takto stanovenému předmětu sporu jednak prováděla zjištění skutkových, tj. faktických okolností, na nichž navrhovatel staví svůj spor, tedy otázky zda a co se skutečně stalo z toho, co navrhovatel tvrdí, že se fakticky stalo. Poté RSRJ přistoupila k posouzení právní povahy zjištěných skutečností, tedy se zabývala posouzením otázky, zda předmětná fakta zakládají porušení práv navrhovatele, a konečně i otázkou, zda je po právu, aby se požadovaným způsobem odpůrci navrhovateli omluvili.

Pozn.: Oproti zvyklostem - vzhledem k velkému počtu skutkových tvrzení - z důvodu přehlednosti uvádí část hodnocení RSRJ již výše u jednotlivých skutkových otázek, vždy v závěru popisu tvrzených skutečností a provedeného dokazování u každé posuzované části otevřeného dopisu.

Obecně k zásahům do osobnostních práv formou vyjádření

[59] Při posouzení právní povahy zjištěných skutečností RSRJ vyšla mj. z těchto obecných premis:

RSRJ stejně jako ve svých předchozích rozhodnutích (např. nález RSRJ 1/2011) vycházela z toho, že ač Junák jako spolek upravuje své vnitřní poměry vlastním způsobem - autonomně - nevzdává se tím hodnotové kontinuity se společností, z níž vyrůstá. A nevzdává se tím ani kontinuity práva, zejména pokud jde o právní kulturu a právní zásady, resp. je přijímá.

[60] RSRJ proto vycházela ze závěrů (právních doktrín), ke kterým dospívá rozhodovací praxe soudů v případech zásahu do osobnostních práv - práva na ochranu cti a dobrého jména.

V tomto směru je RSRJ přesvědčena, že aby nějaký výrok měl charakter zásahu do práv dotčené osoby, musí jít o výrok příčící se právu a spravedlnosti.

RSRJ se zabývala dílčí otázkou, zda pravdivost resp. nepravdivost výroku je tím klíčovým znakem, který z výroku činí výrok protiprávní.

V tomto směru se RSRJ přidržela tradičních závěrů rozhodovací praxe soudů v tom, že pouhá nepravdivost není postačujícím znakem zakládajícím porušení práva.

Správnost takového přístupu je zřejmá z následujícího příkladu: Pokud například mluvčí konstatuje, že nějaká osoba včera navštívila divadlo a shlédla Hamleta, ač ve skutečnosti shlédla Othella, samotná věcná nepravdivost výroku ještě neznamená, že výrokem mluvčí porušil práva dotčené osoby.

Tato logika však platí i opačně, tedy i výrok, který není nepravdivý, ba i takový, který vůbec rozměr pravdivost-nepravdivost nemá, může porušit práva dotčené osoby ("Rychlonožka je plantážník").

[61] Otázka spravedlnosti je však složitější, neboť za určitých specifických okolností i výrok snižující něčí vážnost, může být stále ještě výrokem v mezích práva a spravedlnosti. Kupříkladu konstatování, že "kapitán lodi Titanic zavinil mnoho neštěstí" jsou očividně výroky kritické a dehonestující, přesto však nejsou vnímány jako výroky neoprávněně poškozující. Typicky tehdy, kdy jde o oprávněnou kritiku. Zároveň je zřejmé, že v některých případech je určení té hranice subjektivní.

[62] Dále je i zřejmé, že otázka pravdivosti takových výroků přece jen není vždy irrelevantní. Nepravdivost výroku tak bude konstituovat jeho protiprávnost zejména tehdy, když dotčené osobě připisuje jednání takové, které je jednoznačně resp. *objektivně* považováno za jednání nemravné, špatné. Naopak výrok, který však připisuje dotčené osobě jednání, jehož vhodnost či správnost resp. naopak nesprávnost je v daném kontextu věcí *subjektivní úvahy* a názorové orientace posluchače, bude protiprávní jen stěží - což nevylučuje, že může jít o výrok fakticky nesprávný či pomýlený. Tehdy se autor výroku sice provinuje proti pravdě (ať zaviněně či bez zavinění), ale takový omyl či i lež ještě nemusí automaticky působit protiprávní újmu jinému.

[63] Přitom je zřejmé, že otázky vyvstávající při správě veřejných věcí v demokraticky spravujícím se společenství, například zda určitou otázku života společenství je správné řešit spíše liberálně či spíše konzervativně, jsou otázky - v nedokonalosti lidského poznání a roztržité společnosti, pokud jde o hodnotové ukotvení i životní zkušenost - jež nutně a pravidelně budou zodpovídaný rozličně, podle *subjektivní úvahy* a názorové orientace každého člena společenství.

[64] RSRJ konečně vycházela z principu, na němž dlouhodobě setrvávají v analogických situacích veřejného života ve své rozhodovací praxi obecné soudy a Ústavní soud, a to že dochází-li ke *střetu různých práv*, je třeba za z hlediska spravedlnosti rovnovážný stav považovat stav, ve kterém jsou *práva uplatněna proporcionálně*. Zatímco v některých případech právo jedné strany a bezpráví druhé strany je nepochybné (lupič loupící majetek oloupeného), v jiných případech života se práva obou stran střetávají (např. právo na ochranu majetku vlastníka versus veřejný zájem vedoucí k ukládání daní, či použití majetku vlastníka ve prospěch ochrany majetku a života druhých).

[65] Lze tedy shrnout: Aby tedy výrok byl zásahem do osobnostní sféry dotčené osoby, je třeba aby zároveň měl v sobě *ostrý dehonestující prvek*, kterým může být buď prostý odsudek či nadávka, nebo může spočívat v nepravdivém připsání dotčené osobě jednání *objektivně* odsouzeníhodného. Naopak nepůjde o zásah do práv proto, že výrok připisuje druhé osobě jednání, jehož správnost je předmětem svobodného resp. *subjektivního* hodnocení.

Jsou však i zásahy do osobnostní sféry dotčené osoby, které podle okolností nejsou v rozporu s právem a spravedlností, pokud to vyplývá z rovnováhy spravedlnosti při střetu práv dotčené osoby s právy jiných osob.

Z výše uvedeného je zřejmé, že spory o zásah do pověsti a cti formou veřejného výroku, jsou spory velmi obtížné. Není náhodou, že po většinu trvání moderního občanskoprávního řízení byly tyto spory zákonem vyhrazeny k rozhodování v prvním stupni krajským (nikoliv standardně okresním) soudům, a to právě pro svou obtížnost.

Ve světle těchto úvah posoudila RSRJ případ a dospěla k následujícím hodnocením jednání odpůrců v souvislosti s předmětným otevřeným dopisem - jak dále uvedeno.

Posouzení konkrétních vyjádření odpůrců v otevřeném dopise

[66] Navrhovatel tvrdí, že tzv. otevřený dopis byl primárně adresován právě navrhovateli a celý je vlastně kritikou jeho práce v čele spolku (junáckého kraje), a dále že specifikovaná dílčí tvrzení, obsažená v tzv. otevřeném dopise, nejsou pravdivá (resp. jsou zavádějící - což z hlediska předmětu řízení a úvahy RSRJ není velký rozdíl). Navrhovatel dále tvrdí, že tato tvrzení zasahují do osobnostních práv navrhovatele, zejména poškozují jeho čest a dobré jméno. Skutečnost, že tato tvrzení byla rozšířena mezi delegáty sněmu, intenzitu zásahu má umocňovat.

[67] RSRJ tedy posoudila zejména následující okruhy otázek: zda otevřený dopis směřoval proti navrhovateli, zda takový zásah je neoprávněný, a zda odůvodňuje to, čeho se navrhovatel domáhá.

[68] RSRJ nejprve posoudila otázku, zda navrhovatel je aktivně legitimován, tedy zda právě navrhovatel je tím, do jehož práv otevřený dopis případně zasahuje. V této otázce RSRJ přisvědčila

navrhovatel, resp. jeho tvrzení, že otevřený dopis „*byl primárně adresován právě navrhovateli a celý je vlastně kritikou jeho práce v čele junáckého kraje*“. RSRJ má zato, že negativní soud o průběhu jednání krajské rady, jak je vyjádřen v otevřeném dopise, je zcela nasnadě chápat jako nepřímou kritiku osoby, která tato jednání vede a řídí; zejména pak, je-li taková kritika uvedena v dopise, který je osobě přímo adresován.

[69] Dále se RSRJ zabývala otázkou, zda vyjádření otevřeného dopisu představují neoprávněný zásah do práv navrhovatele z důvodu, že jsou nepravdivá resp. zavádějící. V tom směru se hodnocení RSRJ rozchází s názorem navrhovatele. Řada tvrzení obsažených v tzv. otevřeném dopise, která navrhovatel označuje jako nepravdivé (viz výše), totiž nemá ve skutečnosti charakter výroku, o jehož pravdivostní hodnotě by bylo možno objektivně rozhodnout. Tyto výroky mají charakter subjektivních hodnotících soudů o skutečnostech, u kterých je zcela legitimní, že jsou různými účastníky hodnoceny různě. Příkladem takového výroku je hned výrok a) (tj. článek III, bod a) žaloby resp. výrok I. bod a) tohoto nálezu), tedy výrok žaloby *"jednání rady je komplikováno osobními útoky"*. Je všeobecně známo, že komunikace, kterou někdo považuje za věcnou polemiku, může jiný již považovat za osobní útok. Nejružnější roviny komunikace, jakými jsou intonace, hlasitost či tempo verbálního projevu nebo projevy neverbální mohou různé osoby interpretovat zcela odlišně. Stejně tak lze mít zcela odlišný názor na to, jestli razantní vyjádření nějakého názoru jednání spíše komplikuje nebo naopak. O pravdivosti výroku a) tedy nelze objektivně rozhodnout a to bez ohledu na šíři a hloubku důkazního řízení.

[70] RSRJ v této věci vychází z týchž závěrů, k nimž dospívá rozhodovací praxe Ústavního soudu ČR, podle níž je třeba (soudy musí) rozlišovat, zda sporné výroky mají charakter skutkového tvrzení či hodnotícího soudu - jak uvádí např. nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1511/13 (zejm. jeho body 33., 34., 38., 40. a 42) a další tam citované nálezy a rozsudky Evropského soudu pro lidská práva¹). RSRJ nepochybuje o tom, že tato judikatura Ústavního soudu ČR je v souladu se stanovami Junáka relevantní a závazná i pro toto řízení.

[71] RSRJ ovšem, vzhledem k tomu, že předmět řízení je definován skutkovými tvrzeními a žalobním návrhem navrhovatele (jež RSRJ respektuje), nikoliv už navrhovatelovou právní interpretací těchto skutečností (jejichž právní hodnocení naopak přísluší RSRJ), se dále musela vypořádat s otázkou, zda předmětná vyjádření z otevřeného dopisu mohou odůvodňovat žalobní návrh navrhovatele z jiných relevantních důvodů. V tom směru RSRJ vycházela z toho - viz výše popsání obecná východiska - že i pravdivý výrok, resp. výrok bez pravdivostního rozměru může mít charakter neoprávněného zásahu do osobnostních práv.

[72] RSRJ se tedy následně posuzovala, zda výrok a) je zásahem do osobnostních práv navrhovatele oprávněným či neoprávněným, a to z hlediska jednak přiměřenosti výroku a jednak rovnováhy oprávněných zájmů.

[73] V otázce rovnováhy oprávněných zájmů RSRJ konstatuje, že je oprávněným zájmem jakékoliv osoby nebýt bezdůvodně veřejně kritizován a to i v případě, že by se taková kritika zakládala na pravdě. Kritika tedy musí být vedena nějakým jiným oprávněným zájmem. V tomto ohledu RSRJ spatřuje přinejmenším tři oprávněné zájmy, které výrok a) mohou ospravedlňovat:

- Zájem účastníka jednání, který se cítí nekomfortně v prostředí, kde subjektivně vnímá osobní útoky a to i v případě, že sám cílem těchto ať skutečných či domnělých útoků není on sám. RSRJ konstatuje, že přinejmenším někteří z autorů tzv. otevřeného dopisu účastníky kritizovaných jednání byli (což je zřejmé z faktu jejich členství v radě kraje, tj. kolektivního orgánu, jehož jednání byla kritizována).

- Zájem člena kolektivního orgánu na kvalitě jeho jednání. I zde je zřejmé, že tento zájem zde mohl existovat z téhož důvodu (někteří z autorů otevřeného dopisu byli členy rady kraje).

- Především však veřejný zájem na tom, aby veřejní představitelé, kterým je svěřována pravomoc ve správě veřejných věcí, byli objektem veřejného zkoumání kvality své práce – viz následující bod.

[74] RSRJ poukazuje na to, že Ústavní soud ČR v komentáři²) k nálezu sp. zn. IV. ÚS 1511/2013 uvádí:

"Právě v kontextu debaty o věcech veřejných poskytuje Ústavní soud i Evropský soud pro lidská práva názorům, zaznívajícím v takových debatách, velmi silnou ochranu. Obecně pak platí, že limity přijatelné kritiky jsou širší u politiků, než u soukromých osob a že osoby veřejně

¹ nálezy Ústavního soudu sp.zn. IV. ÚS 1511/13 - přístupný on-line :

[https://www.usoud.cz/fileadmin/user_upload/Tiskova_mluvci/Publikovane_nalezy/IV. US_1511_13_an.pdf](https://www.usoud.cz/fileadmin/user_upload/Tiskova_mluvci/Publikovane_nalezy/IV._US_1511_13_an.pdf)

² -tamtéž a dále komentář Ústavního soudu k předmětnému nálezu na <https://www.usoud.cz/aktualne/ustavni-soud-ke-kolizi-prava-na-svobodu-projevu-a-prava-na-ochranu-osobnosti-verejne-cinnych/>

činné, tedy politici, veřejní činitelé, mediální hvězdy aj., musí akceptovat větší míru veřejné kritiky než jiní občané. Ústavní soud nemůže tím, že by v posuzovaném případě rezignoval na zásah do rozhodovací činnosti obecných soudů, připustit, aby se prostor pro svobodné šíření názorů a myšlenek zúžil natolik, že bude ve veřejném prostoru zapovězeno hodnotit projevy politických představitelů slovy jako „bezobsažná megalomanská spoušť banalit“ či „tuny balastu“, resp. že bude zapovězeno kritizovat politické představitele za „neschopnost věcně seznamovat veřejnost“ s čímkoliv, např. s děním v obci, a to bez ohledu na to, jakou povahu ony kritizované projevy budou mít. Veřejná debata o veřejných věcech by měla podléhat, pokud jde o subjektivní názory v ní prezentované, pouze minimální míře zásahů ze strany veřejné moci (soudů). Je věcí příjemců informací (čtenářů, diváků), aby si o aktérech veřejné diskuse sami učinili obrázek, a to jak na základě formy, tak obsahu jimi prezentovaných názorů. Výjimečný zásah veřejné moci pak bude namísto pouze při zjevně excesivní formě prezentace názorů, typicky u vulgárních projevů, i zde je však nutné hodnotit celkový kontext projevu.“

[75] RSRJ konstatuje, že činovníci Junáka, zejména pak činovníci ve vysokých řídicích funkcích (jakou funkce předsedy rady spolku nepochybně je) jsou ve smyslu vnitřního práva Junáka ³⁾ v postavení analogickém jako je postavení veřejného činitele. Vzhledem ke vztahu vnitřního práva Junáka a právního řádu České republiky, dopadá judikatura Ústavního soudu ČR i na ně. Znamená to, že činovníci Junáka ve vysokých řídicích funkcích (a v přiměřené míře pak i ostatní činovníci) musí počítat s tím, že jejich aktivity či projevy budou kriticky hodnoceny, a to i negativně.

[76] RSRJ proto konstatuje, že právo členů Junáka kritizovat své "veřejné představitele" je právem hodným zvláštní ochrany a že naplňování tohoto práva musí být posuzováno velmi benevolentně a omezováno jen v případě zjevných excesů.

[77] RSRJ ovšem soudí, že míra toho, co už lze považovat za nepřijatelný exces, má ve skautském prostředí být posuzována přísněji, než v obecné společnosti. To proto, že členové Junáka jsou oproti ostatním občanům navíc vázáni dalšími předpisy, které se dobrovolně zavázali dodržovat. Lze tedy například považovat za nepřijatelný exces i vyjádření, které by v obecné veřejné diskusi bylo tolerovatelné, ale které je v natolik příkrém rozporu se skautskými hodnotami obsaženými ve skautském slibu a zákonu, že ve skautském prostředí jej tolerovat nelze.

I zde je ale třeba postupovat uměřeně, nelze akceptovat představu, že jakákoliv i ostrá kritika veřejného představitele je ipso facto porušením 4. bodu skautského zákona – skaut je přítelem všech lidí dobré vůle a bratrem každého skauta.

[78] RSRJ má zato, že za zjevný exces z práva na veřejnou diskuzi by bylo třeba považovat vyjádření, které je obsahově zjevně nepřiměřenou kritikou či nedůvodným napadením, např. veřejné označení jiného skauta hrubou nadávkou. V tom směru však otevřený dopis lze považovat za slušnou a přiměřeně věcnou kritiku.

[79] RSRJ dále konstatuje, že součástí úvahy o uměřenosti musí být mj. i zvážení prostředků, respektive médií, která jsou k veřejné kritice užita. Jestliže kupříkladu v případě politika lze považovat za přiměřeně kritizovat jej ve veřejných sdělovacích prostředcích, je v případě kritiky junáckých činovníků či orgánů přiměřeně kritizovat je ve skautských sdělovacích prostředcích či prostřednictvím komunikačních kanálů, které jsou určeny výhradně nebo v naprosté většině skautům. Tím spíše jsou-li adresovány rozhodujícím delegátům sněmu. Kritizovat představitele spolku ve věcech jeho řízení prostřednictvím veřejných médií (mimospolkových) by za nepřiměřený exces být považováno mohlo. RSRJ konstatuje, že v posuzovaném případě nepovažuje formu otevřeného dopisu šířeného adresně skautům za nepřiměřenou chráněnému zájmu veřejné diskuse.

[80] RSRJ tedy v souhrnu dospěla k závěru, že výrok a) "*jednání rady je komplikováno osobními útoky*" se skutečně mohl navrhovatele dotknout, nejedná se ale o neoprávněný zásah do jeho osobnostních práv.

[81] Vzhledem k výše uvedeným závěrům RSRJ, pokud jde o výrok a), dospěla k rozhodnutí, že není na místě přisvědčit žalobnímu návrhu navrhovatele, že výrokem a) odpůrci zasáhli do osobnostních práv navrhovatele a poškodili jeho čest a dobré jméno ani že odpůrci tak porušili body 1 a 4 skautského zákona zakotveného ve Stanovách spolku, což vyústilo v zamítavý výrok II. tohoto nálezu.

³ Hlava šestá Stanov Junáka – text přístupný ve sbírce listin rejstříku spolků pro hlavní spolek na <http://or.justice.cz> (nebo též <https://www.skaut.cz/wp-content/uploads/2018/05/stanovy-junaka.pdf>)

[82] Proto dále RSRJ, pokud jde o výrok *a*), dospěla k rozhodnutí, že není na místě přiznat navrhovateli právo na omluvu, což vyústilo v zamítavý výrok III. tohoto nálezu.

[83] Konečně, protože z důvodů výše popsaných, že v případě výroku *a*) není z hlediska právního postavení navrhovatele relevantní, zda jde o výrok pravdivý, a vzhledem k povaze výroku *a*) jako čistě hodnotícího soudu, ani otázka jeho pravdivosti nepřipadá v úvahu (tedy navrhovatel neprokázal a ani nemohl prokázat své tvrzení, že jde o výrok nepravdivý). Zároveň - přidržujíc se konstantní judikatury soudů v podobných otázkách - RSRJ vycházela z toho, že pro oprávněnost žaloby na určení předmětné skutečnosti, v daném případě určení, že vyjádření otevřeného dopisu byla nepravdivá, by žalobce musel mít a též v řízení doložit naléhavý právní zájem.

[84] Vzhledem k tomu, že RSRJ, jak výše vyložila, neshledala, že by předmětné výroky odpůrců zasahovaly do práv navrhovatele, je zřejmé, že žalobci ani nespovědí žalobou prosaditelné právo, aby RSRJ řešila otázku pravdivosti a rozhodla o ní určovací výrokem. Proto dospěla RSRJ k rozhodnutí, že není na místě vyslovit nepravdivost výroku *a*), což se promítlo do zamítavého výroku I. tohoto nálezu.

[85] RSRJ posoudila shora popsanou optikou všechna vyjádření odpůrců z otevřeného dopisu, v tomto nálezu uvedené ve výroku I. pod body *a*) až *l*) (resp. v žalobě v čl. III pod stejnými písmeny), a shledala, že výroky lze rozdělit do dvou skupin.

[86] **První skupina:** Výroky uvedené pod písmeny *a*), *b*), *c*), *g*), *i*), *l*) posoudila RSRJ zcela shodnou úvahou, jako je výše podrobně vysvětleno ohledně výroku *a*). Tedy že prakticky nemají žádnou skutkovou (faktografickou) složku a jde o výroky představující pouze hodnotící soud ze strany odpůrců.

[87] Proto z výše podrobně popsaných důvodů, pokud jde o *první skupinu* výroků, dospěla RSRJ k jasnému závěru, že není odůvodněn požadavek žaloby ani na určení jejich protiprávnosti (výrok II. tohoto nálezu), ani na přiznání práva na omluvu za ně (výrok III. tohoto nálezu) a ani na určení jejich nepravdivosti či zavádějivosti (výrok I. tohoto nálezu).

[88] **Druhá skupina:** Pokud jde o zbylé výroky odpůrců z otevřeného dopisu, v tomto nálezu uvedené ve výroku I. pod body *d*), *e*), *f*), *h*), *j*), *k*) (resp. v žalobě v čl. III pod stejnými písmeny), v případě těchto vyjádření z otevřeného dopisu RSRJ došla k závěru, že tato vyjádření mají určitý faktický-skutkový rozměr. Z jejich projednání při ústním jednání a z provedeného dokazování však dospěla RSRJ k závěru, že mezi stranami není spor o faktickou složku těchto výroků, když strany se v podstatné míře shodly o skutkovém podkladu těchto výroků. RSRJ ale dospěla k tomu, že dílčí faktické složky v těchto výrocích netvořily podstatu těchto výroků. Tedy že tyto výroky sice nesly určitou (zpravidla jen ilustrující) faktografickou složku - ale převažující a z hlediska oprávněnosti žaloby podstatnou složkou výroků byla opět jen složka hodnotící. Tedy taková, která nese nikoliv primárně faktické sdělení, ale především hodnotící soud ze strany odpůrců (v otevřeném dopise) a opačný ze strany žalobce (v žalobě).

[89] Vzhledem k tomu RSRJ neshledala, že by z hlediska oprávněnosti žaloby bylo významné, zda skutková (faktografická) složka výroků je pravdivá či nikoliv (či zda se tato skutková složka ještě dále drobí na prvky pravdivé a prvky nepravdivé), neboť podstatou jednotlivých výroků je složka hodnotící a skutková složka jen ilustruje složku hodnotící. Tedy povaha napadených vyjádření z otevřeného dopisu a povaha žaloby by byly tytéž, i pokud by ilustrační faktografické složky ve vyjádřeních zcela chyběly. Sama případná nepravdivost skutkové složky výroků pak, jak bylo výše vyloženo, obecně nezakládá zásah do práva navrhovatele; zásah do práv navrhovatele by nepravdivé výroky představovaly tehdy, pokud by připisovaly navrhovateli jednání jednoznačně a objektivně špatné či nelegální (např. obvinění z přestupku, zločinu apod.) nebo by svou povahou byly samy o sobě a bez dalšího urážkou. To však není případ výroků v *druhé skupině*, když tyto výroky připisují dotčené osobě jen jednání, jehož správnost (přesněji legitimita, vhodnost) je - v kontextu předsněmovní diskuze - možným předmětem polemiky, hodnocení kladného i kritického a předmětem ještě únosné kritiky v rámci předsněmovní veřejné diskuze. Proto ani RSRJ neshledala podstatným, zda při jednání zjištěná shoda stran ohledně faktografické složky se přiklonila spíše na stranu žalobce či na stranu odpůrců.

[90] Proto na tyto výroky *druhé skupiny* z otevřeného dopisu lze obdobně vztáhnout shora podrobně uvedené hodnocení a odůvodnění a proto i tentýž výrok RSRJ, jímž se žaloba ohledně *druhé skupiny* výroků také zamítá.

[91] Poslední částí žaloby, se kterou se RSRJ musela vypořádat, byla část žalobního návrhu, ve které navrhovatel žádá, aby RSRJ odpůrcům přikázala zdržet se předmětných výroků uvedených v žalobě pod bodem III písm. a) až l) do budoucna. Tuto část žalobního návrhu zamítla RSRJ rovněž - viz první část výroku III. tohoto nálezu - neboť otevřený dopis ze shora uvedených důvodů RSRJ považuje za kritiku ještě přiměřenou, tedy ještě po právu. Proto se RSRJ už ani nezabývala otázkou, zda - když dopis byl prezentován v určité historické situaci, jako součást předsněmovní diskuze - je vůbec možné, aby navrhovatelé podobné vyjádření učinili znovu, a zda by se navrhované plnění (zdržet se takových vyjádření) bylo vůbec plněním fakticky možným.

* * *

[92] Na okraj RSRJ poznamenává, že tím, že žalobě nevyhověla, na druhou stranu ani nestvrzuje, že by výroky odpůrců v otevřeném dopise byly pravdivé, a stejně tak nemá za to, že podobná kritika by za jiných okolností byla po právu. Stejně tak RSRJ nevyvrací, že navrhovatel se oprávněně mohl cítit dotčen či že kritika nepřímou na jeho hlavu směřovaná byla vhodná a adekvátní, či snad že by navrhovatel nebyl činovníkem, který usiloval subjektivně poctivě a s nasazením o co možná dobrou správu spolku - k těmto otázkám se RSRJ zamítnutím žaloby nevyjadřuje. Zamítavým nálezem RSRJ pouze konstatuje, že kritika ze strany odpůrců neměla takový charakter, aby odůvodňovala žalobou požadovaný výrok.

[93] Obdobně se tento náález nevyjadřuje ani k otázce, zda postup odpůrců byl konstruktivní a odvážný pokus o zlepšení správy spolkových záležitostí, či naopak - tyto otázky přísluší hodnotit v rovině politické či společenské skautskému společenství, či snad historii, není to však úkolem RSRJ.

* * *

Náklady řízení

[94] RSRJ nerozhodla o uložení povinnosti uhradit náklady řízení ani jedné ze stran. A to s ohledem na pravidla stanovená Řádem RSRJ. Krom toho žádná ze stran o přiznání nežádala, a v řízení ani nevyšlo najevo, že by nějaká ze stran vynaložila náklady na vedení řízení. Nepatrné náklady na straně RSRJ hradí dle Řádu RSRJ hlavní spolek.

Výkon nálezu

[95] Náález se stává pravomocným a vykonatelným doručením stranám. Vzhledem k tomu, že nálezem se žaloba zamítá v celém rozsahu, nemá jeho vykonatelnost věcný obsah. Náález je ve smyslu zákona a podle Stanov spolku závazný pro spolek, všechny jeho organizační jednotky a všechny členy a orgány spolku.

Poučení - opravný prostředek proti tomuto nálezu

[96] Proti tomuto nálezu **nelze podat odvolání** a žádný orgán spolku Junák - český skaut, z. s. ani orgán jeho pobočného spolku nemůže tento náález zrušit nebo změnit.

[97] Podle zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení ("ZRŘ") má **každá ze stran (každý účastník) právo podat žalobu na zrušení nálezu k soudu**, trpí-li náález či řízení jemu předcházející některou z vad zákonem stanovených, a to jestliže náález

- a) byl vydán ve věci, o níž nelze uzavřít platnou rozhodčí smlouvu,
- b) rozhodčí smlouva je z jiných důvodů neplatná, nebo byla zrušena, anebo se na dohodnutou věc nevztahuje (pozn.. v případě řízení před rozhodčí komisí spolku se tím rozumí ustanovení Stanov spolku, kterými se působnost rozhodčí komise zakládá),
- c) ve věci se zúčastnil rozhodce, který nebyl ani podle rozhodčí smlouvy (tj. Stanov spolku), ani jinak povolán k rozhodování, nebo neměl způsobilost být rozhodcem,
- d) rozhodčí náález nebyl usnesen většinou rozhodců,
- e) straně nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat,
- f) rozhodčí náález odsuzuje stranu k plnění, které nebylo oprávněným žádáno, nebo k plnění podle tuzemského práva nemožnému či nedovolenému,

g) se zjistí, že jsou dány důvody, pro které lze v občanském soudním řízení žádat o obnovu řízení (tj. dle § 228 odst. 1 písm. a), b) občanského soudního řádu)
a dále v případě řízení před rozhodčí komisí spolku, též jestliže
h) rozhodčí komise rozhodla spor ve zjevném rozporu s dobrými mravy nebo veřejným pořádkem.

[98] Návrh na zrušení rozhodčího nálezu soudem musí být podán do tří měsíců od doručení rozhodčího nálezu té straně, která se zrušení rozhodčího nálezu domáhá, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podání návrhu nemá odkladný účinek na vykonatelnost rozhodčího nálezu. Na žádost povinného může však soud vykonatelnost rozhodčího nálezu odložit, jestliže by neprodleným výkonem rozhodčího nálezu hrozila závažná újma nebo jestliže je z návrhu na zrušení rozhodčího nálezu možné usuzovat, že je důvodný.

[99] Dále zákon (ZRŘ, § 35) stanoví, že (1) I když nepodala návrh na zrušení rozhodčího nálezu soudem, může strana, proti níž byl soudem nařízen výkon rozhodčího nálezu, bez ohledu na lhůtu stanovenou v § 32 odst. 1, podat návrh na zastavení nařízeného výkonu rozhodnutí kromě důvodů uvedených ve zvláštním předpisu i tehdy, jestliže rozhodčí nález je stížen některou vadou uvedenou v § 31 písm. a), d) nebo f) ZRŘ nebo strana, která musí mít zákonného zástupce, nebyla v řízení takovým zástupcem zastoupena a její jednání nebylo ani dodatečně schváleno nebo ten, kdo vystupoval v rozhodčím řízení jménem strany nebo jejího zákonného zástupce, nebyl k tomu zmocněn a jeho jednání nebylo ani dodatečně schváleno; jakož i v případě ostatních shora uvedených důvodů, jestliže nález neobsahuje poučení o právu podat návrh na jeho zrušení soudem.

[100] Ke kterému soudu se výše uvedené návrhy podávají a jaké musí mít náležitosti, stanovuje zákon (99/1963 Sb., občanský soudní řád, a 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení) - tyto předpisy jsou v úplném znění k dispozici na internetu a dále k nahlédnutí v sídle spolku.

* * *

Tento nález usnesla Rozhodčí a smírčí rada v plénu svých členů jednomyslně.

Mgr. Petr Pavlok

RNDr. Tomáš Řehák

Mgr. Jiří Kubala

Doc. Ing. Jan Stejskal, Ph.D.

JUDr. Lucie Procházková, Ph.D.